

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121200682
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121200682.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO 35 792 752, zastúpeného JUDr. Pavlom Pospěchom, advokátom so sídlom Senec, Lichnerova 23, proti žalovanému X. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. nad O., H. I. XX/XXX, o zaplatenie 2.358,50 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. júna 2021, č. k. 24Csp/8/2021-38 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti II. z m e ň u j e tak, že žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.057,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,4% ročne zo sumy 1.057,94 eur od 09.09.2019 do zaplatenia.

Vo zvyšnej časti zamietajúceho výroku II. rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalobca m á nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89,3%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výkonom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.300,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,4% ročne zo sumy 1.300,56 eur od 09.09.2019 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Výkonom II. vo zvyšku súd žalobu zamietol. Výkonom III. žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Z písomnosti označenej ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500216504 uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 15.5.2018 mal súd preukázané, že v zmluve je žalovaný označený menom, priezviskom, rodným číslom, dátumom narodenia, bytom, a číslom účtu. Na základe uvedenej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.500 eur, s tým, že úver bude splácať v 36 mesačných splátkach po 91,54 eur mesačne, z toho splátka istiny 69,44 eur a splátka úroku 22,10 eur. Z listiny označenej ako splátkový kalendár súd zistil, že výška úveru bola dohodnutá na 2 500 eur, počet splátok 36, výška pravidelnej splátky 91,54 eur, dátum splatnosti prvej splátky 16.6.2018, dátum splatnosti poslednej splátky 16.5.2021, splátka náhrady poistného 17,50 eur, výška celkovej platby (súčet pravidelnej splátky úveru a splátky náhrady poistného) 109,04 eur. Žalovaný prihláškou do poistenia zo dňa 15.5.2018 pristúpil k poisteniu poisťovateľa MetLife Europe d.a.c., pobočka poisťovne z iného členského štátu, Pribinova 10, Bratislava. Z predloženého výpisu z účtu žalobcu súd zistil, že žalovanému boli na účet poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 2 500 eur dňa 16.5.2018, pričom žalovaný celkovo uhradil 1 199,44 eur (čl. 14). Oznamením o zosplatnení zo dňa 29.7.2019 upozornil žalobca žalovaného na možnosť zosplatnenia všetkých splátok úveru č. 8500216504, pretože žalovaný bol v omeškaní so splácaním splátok č. 12, 13, 14, pričom omeškanie na najstaršej splatnej splátke bolo 74 dní, a všetky záväzky zo zmluvy sa stanú splatnými, ak sa žalovaný dostane do omeškania s ktoroukoľvek splátkou o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia

tohto oznámenia. Z fotokópie doručenky súd zistil, že táto listina bola žalovanému zaslaná doporučenou poštou a uložená na pošte 2.8.2019. Žalovaný si zásielku neprevzal v odbernej lehote. Právne vec súd posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, písm. b/, písm. d/, § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere; § 39, § 41, § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, ods. 9 § 53a ods. 1, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2, § 544 ods. 1, 2, § 565, § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd na základe zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako typovú, spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a súčasne ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z.. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorého bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský bezúčelový úver, ktorý mal žalovaný splácať v 36 mesačných splátkach. Žalovaný uhradil celkovo sumu 1 199,44 eur, ako to vyplýva z listín predložených žalobcom, pričom úver mu bol poskytnutý vo výške 2 500 eur. Z obsahu úverovej zmluvy vyplýva, že celkové náklady predstavujú 795,44 eur a sú tvorené "len" úrokom ako odplatom (nie poplatkami). Po oboznámení sa s obsahom zmluvy, dospel súd k záveru, že zmluvné ustanovenie o riadnom úroku z úveru je podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi absolútne neplatné. Žalovaný sa v zmluve zaviazal úver splatiť v 36 mesačných splátkach s dojednanou úrokovou sadzbou 18,92 % ročne. Súd mal za to, že úrok dojednaný v sadzbe 18,92 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa štatistického prehľadu priemerných úrokových mier uverejnených Národnou bankou Slovenska na jej webovom sídle pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých v máji 2018 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov bola priemerná úroková miera vo výške 5,13 % ročne. Úrok z úveru dojednaný v predmetnej zmluve viac ako trojnásobne prevyšuje priemernú mieru úrokov pri obdobných spotrebiteľských úveroch poskytnutých v danom čase a zavádza značnú nevyváženosť do zmluvného vzťahu, porušuje pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. Na základe uvedeného mal za to, že je dohoda o výške úrokov absolútne neplatná pre jej rozpor s dobrými mravmi. Z uvedeného dôvodu súd prijal záver o bezúročnosti (ako aj bezpoplatkovosti keďže v zmluve žiadne poplatky neboli dohodnuté) poskytnutého úveru. Vzhľadom nato, že je úver bezúročný (a bezpoplatkový), mal žalobca nárok iba na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutou istinou (2 500 eur) a celkovými úhradami vykonanými žalovaným (1 199 eur), a teda na zaplatenie sumy vo výške 1 300,56 eur. Súd súčasne priznal žalobcovi aj náhradu poistného v celkovej výške 70 eur ako rozdiel sumy ktorú mal žalovaný do mimoriadnej splatnosti, kedy poistenie zaniklo, uhradiť (17,50 eur x štyri mesiace). Súd nepovažoval za dôvodný nárok žalobcu na zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne, ktorý uplatnil podľa čl. 8 ods. 8.1 zmluvy o úvere. Toto zmluvné ustanovenie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobe súd nevyhovел ani v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 133,26 Eur, ktoré majú predstavovať úhradu odmeny advokáta za vykonanie úkonu - spísanie pokusu o zmier pred podaním žaloby. Súd ďalej uviedol, že čo sa týka žaloby v časti uplatnených úrokov z omeškania, tieto boli uplatnené (s prihliadnutím na to, že nárok na zmluvnú pokutu žalobcovi nevznikol) vo výške 0,4 % ročne zo sumy 2 358,50 od 9.9.2019 do zaplatenia. Výška žiadaných úrokov z omeškania nepresiahla najvyššiu prípustnú hranicu úrokov z omeškania vyplývajúcu z nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb (boli uplatnené v nižšej výške) a preto súd priznal úroky z omeškania v žalovanej výške. Súd priznal úroky z omeškania v žiadanej výške, keďže nemohol prisúdiť viac než to, čoho sa žalobca domáhal a tento výslovne žiadal len úrok z omeškania 0,4 % ročne. Súd pritom priznal úroky z omeškania len z dlžnej úverovej istiny (bez úrokov a poplatkov) vrátane náhrady poistného. V predmetnom konaní sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 2 491,76 eur (2 358,50 eur + 133,26 eur), pričom súd žalobcovi priznal sumu vo výške 1 300,56 eur čo predstavuje úspech žalobcu 52% a úspech žalovaného v zamietnutej časti 48%. Vzhľadom k tomu, že pomer úspechu je u oboch strán v zásade rovnaký, rozhodol súd tak, že žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokom II. a III. podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že zo žiadnej právnej normy, ktorá sa týka spotrebiteľských úverových zmlúv a ktorá by bola platná a účinná v čase uzavretia zmluvy nevyplýva, že sa má výška úrokovej sadzby riadiť priemernou úrokovou sadzbou bánk. Poukázal na ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy o úvere. Najvyššia prípustná výška odplaty bola v čase uzatvorenia zmluvy regulovaná Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a ktorý v § 1 ods. 1 stanovuje, že ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. V prvom štvrtroku 2018

boli úrokové miery úverov - nové obchody pre spotrebiteľské úvery od 1 do 5 rokov 12,46 % a teda dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere (od 1 do 5 rokov) v čase uzavretia zmluvy predstavoval 24,92 %. V zmluve je uvedená úroková sadzba 18,92 %. Keďže ani výška úrokovej sadzby podľa zmluvy, ani RPMN (ktorá zahŕňa všetky náklady spotrebiteľa spojené s úverom, teda úrok, poplatky aj rôzne iné náklady) nepresahuje uvedený dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, teda je v súlade s právnou úpravou, nemôže byť podľa žalobcu úrok v zmluve ani v rozpore s dobrými mravmi. Zákon neobmedzuje sankcie voči spotrebiteľovi za omeškanie len na zákonný úrok z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z.). Inak by § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka a súvisiace vykonávacie ustanovenia z nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. nemali žiadny racionálny význam. Uplatnený nárok na zmluvnú sankciu a úrok z omeškania môže podľa výslovnéj úpravy dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. V čase uzavretia zmluvy bol úrok z omeškania 5,05% ročne, teda ak sa tak stane, tak od daného dňa je možné uplatňovať len zákonný úrok z omeškania. Zákonodarca tak právne aproboval a predpokladal situáciu, že sankcie za omeškanie (t.j. úrok z omeškania, pokuty, penále a podobne) môžu dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania, tj. v tomto prípade 15%. Zmluvná pokuta je 0,04% denne, čiže 14,6% ročne. Žalobca navrhoval, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie v napadnutej časti, tak že žalobe žalobcu vyhovie v celom rozsahu pôvodného petitu a žalovaného zaviazal na povinnosť náhrady trov konania žalobcu v celom konaní.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379, § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti II. je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a vo zvyšnej časti zamietajúceho výroku II. rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť z nasledovných dôvodov:

5. Odvolaním bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokovej zamietajúcej časti II. a s ním súvisiaci výrok III. o náhrade trov konania. Vo výrokovej časti I. rozsudok súdu prvej inštancie odvolaním napadnutý nebol, nadobudol právoplatnosť, a preto ho odvolací súd v tejto časti nepreskúmal.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa so žalovaným v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 8500216504 uzatvorenej dňa 15.05.2018 (ďalej len „zmluva o úvere“) dohodli na poskytnutí úveru vo výške 2.500,-eur s úrokovou sadzbou 18,92 % ročne a ročnou percentuálnou mierou nákladov 20,55%. V bode 8.1 sa dohodli na zmluvnej pokute, ktorú je povinný zaplatiť žalovaný v prípade omeškania s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania, pričom ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka, je tento povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania.

7. Pokiaľ ide o výšku dojednaných úrokov 18,92 % ročne, tieto súd prvej inštancie posúdil v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom ako referenčné kritérium súd zvolil štatistiku priemerných úrokových mier zverejnenú Národnou bankou Slovenska na jej webovom sídle pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých v máji 2018 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov.

8. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012, v ktorom bolo konštatované, že „pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom.

9. Pre posúdenie primeranosti dohodnutého úroku, zákonodarca v ustanoveniach Občianskeho zákonníka a v nariadení vlády č. 87/1995 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako hodnotiace kritérium posúdenia primeranosti dohodnutých úrokov a tým aj odplaty za

poskytnutý úver, zvolil hranicu najvyššej prípustnej výšky odplaty práve dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnenú štvrťročne Ministerstvom financií SR. Práve od 1.6.2010 v tomto smere došlo k zmene v Občianskom zákonníku v § 53 ods. 6, z ktorého vyplýva, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov nesmie odplata podstatne prevyšovať obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo takýmto spôsobom vytvorené dostatočné hodnotiace kritérium, podľa ktorého sa môže posudzovať primeranosť zo sektoru bánk prenesená na sektor finančného trhu ako taký, teda na všetky spoločnosti poskytujúce peňažné prostriedky spotrebiteľom, zohľadňujúc aj spotrebiteľské úvery poskytované nebankovými spoločnosťami.

10. I keď pre porovnanie výhodnosti alebo nevýhodnosti poskytnutého úveru možno ako pomôcku použiť i štatistiku Národnej banky Slovenska o priemerných úrokových sadzbách ako uviedol súd prvej inštancie, z tejto samotnej nemožno vychádzať, keď hlavným referenčným kritériom pre posúdenie primeranosti dohodnutej odplaty za poskytnutie úveru je údajová databáza o údajoch z novoposkytnutých úveroch veriteľmi zverejňovaná Ministerstvom financií. V predmetnej veci bola zmluva o úvere uzatvorená dňa 15.05.2018. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. je referenčným kritériom priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Takouto bola štatistika zverejnená za prvý štvrťrok roka 2018, t. j. pre spotrebiteľské zmluvy z dobou trvania od 1 do 5 rokov RPMN 12,46 %. Dvojnásobok bol teda 24,92 %. Dojednaná výška úroku 18,92 % preto nepresiahla najvyššiu výšku odplaty, z dôvodu ktorého podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné dohodnuté úroky v takejto výške posúdiť v rozpore s dobrými mravmi. Z týchto dôvodov považoval odvolací súd nárok žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov za opodstatnený.

11. Súd prvej inštancie považoval dojednanú zmluvnú pokutu v bode 8.1 zmluvy o úvere za neprijateľnú podmienku, z ktorým záverom sa odvolací súd stotožňuje.

12. Odvolaciemu súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca rovnaký text dojednania o zmluvnej pokute používa i v prípade zmlúv o úveroch uzatváraných s inými spotrebiteľmi. Žalobca ako dodávateľ, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka nepreukázal, že žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah tohto zmluvného ustanovenia, táto zmluvná podmienka nebola dojednaná individuálne. Z textu zmluvného ustanovenia bodu 8.1. vyplýva, že zmluvnú pokutu si môže veriteľ uplatniť vo výške 0,04 % denne už v prípade samotného omeškania a súčasne v prípade omeškania o viac ako tri mesiace, čo sa javí ako duplicita. Dĺžnik je tak v zmysle tohto dojednania povinný zmluvnú pokutu platiť dvakrát, raz keď je v omeškaní s mesačnou splátkou a druhý raz keď je v omeškaní s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace. Uvedené zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute, ktoré nesporne nebolo dojednané individuálne tak podľa názoru odvolacieho súdu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatnou. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty preto nebolo možné žalobcovi priznať a súd prvej inštancie v tejto časti preto správne žalobu zamietol.

13. Odvolací súd sa zároveň stotožnil so záverom súdu prvej inštancie aj pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 133,26 eur, ktorú skutočnosť žalobca v odvolaní ani nenamieta, preto v tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie

14. Pokiaľ ide o zvyšok uplatneného nároku, vzhľadom na to, čo prezentoval odvolací súd vyššie vo vzťahu k posúdeniu primeranosti dohodnutých úrokov, ktoré nebolo možné považovať za úroky dohodnuté v rozpore s dobrými mravmi, bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti zmeniť.

15. Dohodnutá výška splátky bola 91,54 eur, ktorú tvorila suma 69,44 eur započítavaná na istinu a suma 22,10 eur započítavaná na úroky, pričom počet splátok bol 36. Okrem toho žalovaný platil aj dojednané poistné vo výške 17,50 eur mesačne spolu s bežnou splátkou. Žalovaný podľa prehľadu splátok zaplatil 11 splátok. K zosplateniu úveru došlo k 08.09.2019. V tom čase bol žalovaný v omeškaní so splátkou

splatnou dňa 16.05.2019, a teda celkovo v omeškaní so zaplatením 4 splátok. V zmysle predloženej zmluvy o úvere bod. 4.5 sa uhradené platby, ak dlžník písomne neurčil inak, v prípade ak je v rovnaký deň splatných viac záväzkov, platby sa započítavajú na úhradu istiny, úrokov a poistného v tomto poradí. Žalovaný bol povinný zaplatiť ďalších 25 splátok (z celkového počtu 36), a teda v sume 25x91,54 eur, čo predstavuje dlžnú sumu 2.288,50 eur. Veriteľ mal tiež nárok na zaplatenie poistného v sume 17,50 eur mesačne, pričom do zosplatenia bol žalovaný v omeškaní s platením 4 splátok v sume 70,- eur a od zosplatenia 08.09.2019 poistná zmluva zanikla. Žalovaný bol tak dlžný sumu 2.358,50 eur, ktorú tvorila nezaplatená istina, zmluvný úrok a dlžné poistné. Vo vzťahu k nároku na zmluvný úrok po zosplatení je potrebné poukázať na už ustálenú judikatúru, že veriteľovi patria zmluvné úroky aj po zosplatení úveru, a to najmenej v sume, ktorá zodpovedá sume úrokov, na ktoré by mal veriteľ nárok pri riadnom plnení povinností dlžníka podľa zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020). Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 2.358,50 eur, čo zodpovedá istine, zmluvnému úroku, na ktorý by mal nárok pri riadnom plnení dlžníkom a dlhu na poistnom. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, tieto si žalobca uplatnil vo výške 0,4% ročne zo sumy 2.358,50 eur od 09.09.2019 do zaplatenia. Súd žalovanému vo výroku I. (ktorý nebol napadnutý odvolaním) uložil povinnosť zaplatiť sumu 1.300,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,4% ročne zo sumy 1.300,56 eur od 09.09.2019 do zaplatenia. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca má nárok ešte na zaplatenie sumy 1.057,94 eur (2358,50 - 1300,56) a úrok z omeškania 0,4 % ročne zo sumy 1.057,94 eur od 09.09.2019 do zaplatenia, čo v konečnom dôsledku tvorí celý žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 2.358,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,4% ročne zo sumy 2.358,50 eur od 09.09.2019 do zaplatenia.

16. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti II. zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1057,94 eur spolu s úrokom z omeškania 0,4 % ročne zo sumy 1057,94 eur od 09.09.2019 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti zamietajúceho výroku II. je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

17. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 v spojení s ustanoveniami § 255 ods.1, 2 CSP. Pokiaľ ide o napadnutý súvisiaci výrok III. o náhrade trov konania, vzhľadom na zmenu výroku II. a výrok I. ktorý nebol napadnutý odvolaním možno konštatovať, že žalobca bol úspešný v celom nároku uplatnenej sumy 2.358,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 2.358,50 eur od 09.09.2019 do zaplatenia. Neúspešný bol žalobca v rozsahu uplatneného nároku na zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne zo sumy 2.358,50 €, ktorý nárok žalobca však nekapitalizoval, a preto na tento pri posúdení úspechu nebolo možné prihliadať. Žalobca bol neúspešný tiež v sume 133,26 eur uplatnenej ako náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky. Vychádzajúc z uvedeného žalobca celkovo uplatnil 2.491,76 eur. Žalobcovi má nárok na zaplatenie 2.358,5 eur. Žalobca bol úspešný v rozsahu 94,65%. Žalovaný bol úspešný v rozsahu 5,35%. Čistý úspech žalobcu bol 89,3%. Odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89,3 %.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).